

ナシラト שיער (alopecia) כתוצאה ממタン טיפול רפואי ב-Seroxat

לאוניד אומנסקי, אברהם חורביץ, אבנור סלע,

מח' לפסיאטראיה פתוחה, מרכז לבリアות הנפש "איתנים" ירושלים

הקדמה

שיטת שיער כתוצאה רפואי בתוצאות היא תופעה נפוצה מאוד [1]. ויזועה ונגרמת על ידי סיבות שונות, וחלקן עדין לא ידועות [1]. להלן התהליך התקין של צמיחת השיער על מנת להבין טוב יותר את תהליך נשירתו.
התהליך התקין של צמיחת השיער מתורחש בצורה מהזורת. המהזר מרכיב בשלושה שלבים, עם סיומו של שלב אחר מתחילה שלב אחר ועם סיומו של שלב האחרון המהזר מתחיל מחדש.

תקציר

במאמר מפורט התהילך התקין של צמיחת השיער (לפי שלבים), ונסקרו הנסיבות המקצועית במסגרתה נשרת שיער כתוצאה רפואי כלל ומטיפול רפואי פסיכיatri בפרט. מובאת פרשת חוליה עם נשרת שיער ניכרת לאחר טיפול ב-Seroxat. למשוב ידעתנו זהו דיווח ראשון להשפעת לוואי שיכולה לבבוע מהשפעת ההורמוניים או ציטואקינים.

শיכולים להיות קשורים בנטילת תרופות. הסוג הראשון הוא נשירת שיער בשלב anagen effluvium או anagen effluvium השיער בשלב הדבון telogen effluvium או telogen effluvium. תרופות עלולות לגרום לכל אחד מהסוגים האלה של נשירת שיער, ור' השיער מופיע לעתים קרובות יותר [2, 3].

Anagen effluvium השיער פוגעת בתאי זיקק השערה המתורבים מהר, צמיחה השיער פסקת בכת אחת בשלב הדבון anagen ומתחלת נשירת שיער ניכרת, מפני ש-90% של שיער נמצאים בשלב זה [2, 3]. Telogen effluvium נגרם על ידי סיבות רבות, אך ברצונו להתרכו ב-*telogen effluvium*: לאחר התחלת הטיפול, כל השיער התחליך מתרחש ככלמן: לאחר התחלת הטיפול, כל השיער שנמצא בשלב הדבון anagen מתחליך להאט את צמיחתו ועובר לדרך של שיער *telogen*, ומחוזר הצמיחה מסתiem טרם זمانו. כל השיער מגיע לשיער הדבון *telogen* לשיער ניכרת, אך לאחר תקופה מסוימת מתחלת הטיפול 4-3 חודשים. הנשימה מתמננת, כי לא כל השיער נפטר בקצב הראש בכמויות גדולות ובתאי גיגיות והחוליה הסירוק והפיפת הראש לב לדילול השיער. דרך כלל הנשימה פסקת לאחרם לב לדילול השיער. לאחר כל תרופות פסקת לאחרם לשיער לב לדילול השיער. קיימת רשימה ארוכה של תרופות העולות לאחרם הטיפול, ורשימה זו גדרה ומתחדשת בסוגי תרופות אחרות [2, 3, 15-13].

מפרשת החולה

אשה בת 51, נשואה, אם ל-3 ילדים, ילידת הארץ, ממוצא ספרדי-אספני, אושפזה במחלקתו עקב מצב דיכאוני פסיכוטי. בעבר ערכה ניסיון אובדן קשה (ניסיונה לשורף את עצמה). מצב רוחה היה תמיד ירוד, רוב הזמן ביטאה מחשבות אובדן, יחדעריזאת בטayah הרובה מחשבות היפוכונדריות בעלות גזון משנה (טענה שמעיה "התטסוק", שריריה געלמו וכיו') ובסיילת האשימה את הרופאים לדבורה טיפול טפלה ב-150 מ"ג *vaben* ואז הוחלט להחלה בטיפול ב-20 מ"ג *seroxat*. כחדרש לאחר חhilת הטיפול ב-*seroxat* חל שיפור הדרגות במצבה הנפשי של החולה: נועתה וגוועה יותר, אי השקט ולוחץ המחבות המשונות פחתו, מצב רוחה השתפר, הפסיקה לבטא מחשבות אובדן, ריגשותה המשונות פחתו בעוצמתן, נועתה פעילה יותר והתחילה לבנות תוכניות מציאותיות לעתיד. אך לאחר כ-3 חודשים מהטיפול התחלת הטיפול להתlonן על נשירת השיער. שערה נשר בזמן הסירוק החפית הראש. עוזה המחלקה שם לב לדילול שערה ולקוץות השיער שנשרו מראשה בזמן הטיפול. לאחר דין רב גבשוה המסקנה שהטיפול ב-*seroxat* גורם לנשירת השיער. לאחר מכן רב גבשוה המסקנה שהטיפול ב-*seroxat* גורם לנשירת השיער בעורה של שיער *telogen effluvium*. ואחרי מספר שבועות נשירת השיער פסקה.

דיבין

נשירת שיער בשלב הדבון מחלת תרופות, היא תופעה נפוצה ביותר [2, 3]. כפי שכבר צוין, קיים מספר רב של תרופות העולות לגרום לנשירת שיער, רובן גורמות לנשירת שיער בשלב הדבון *telogen*. בין התרופות יש לציין: תכשירים המורידים את רמת הכלוליטולם בדם, תכשירים להרדת לחץ דם, תכשירים נוגדי-פירוקטים, תכשירים חומשי קולטנים אדרנרגיים מסווג ביהם. בין התרופות הנפוצות בפסיכיאטריה יש לציין תכשירים תלת-ציציקליים נוגדי דיאזון והן valporal, tegretol, lithium וכו' [13, 14, 16, 18]. בזמן

השלב הראשון מכונה *anagen*. בשלב זה מתרחשת צמיחה השיער עצמה בצוואר פעילה. פיטמת העור (dermal papilla) גורמת לגירוי של זיקק השערה (hair follicle) שבעיקבות זאת מייצר את חומר השיער. בשלב זה זיקק השערה ופיטמת העור נמצאים באותו השיער. נטען שע-90% משיער הראש נמצאים באותו השיער. משך השלב הוא 6-10 שנים. השלב השני מכונה *catagen*. בשלב זה פיטמת העור מצטמקת, והגירוי לזיקק השערה נפסק, חומר השיער לא נוצר עוד, וצמיחה השיער פסקת. בשלב זה עדיין קיים קשר בין זיקק השערה והשערה עצמה נושרת בדרכן כל בתקליך של סיירוק או הפיפת ראש. בשלב זה נמשך 21-14 ימים. השלב השלישי נקרא *telogen*. בשלב זה מתנתק הקשר בין פיטמת העור לזיקק השערה והשערה עצמה נושרת בדרכן כל בתקליך של סיירוק או הפיפת ראש. בשלב זה נמשך 30-90 ימים. ולאחר סיום מתחילה מהזוזර מחדש [3].

כל המחוור של צמיחה השיער מושתת ומרשפא על ידי מספר גורמים, אך כיצד פועל "השעון הבילוגני" של מהחוור צמיחה השיער עדין לא ידוע. נראה לגורמים תורשתיים תפקידי השוב בתהיליך זה (לכל זיקק שערה "תוכנה" גנטית מסוימת למשל, המוססת את תהליך צמיחתו) [4]. בין הגורמים החשובים שכטולים להשפיע על מהחוור צמיחה ולשונו (להאריך, לקצר או לקטוע בשלב מסוים) יש לציין:

(1) הורמוניים אנדרוגניים המשפיעים על צמיחה השיער בצוואר שונה בהתאם למיקום השיער באזורי הגוף השונים. לדוגמה, לשיער באזורי הפנים גורמים האנדרוגניים להאצה בצמיחה, ולעומת זאת לשיער באזורי הקרקפת — האטה צמיחה ונשירה [3, 5, 6].

(2) ציטוקינים — חלבונים המופרשים על ידי תא-הדים וממלאים תפקוד חשוב בפעולות מערכת חיסון. נתרור, שחקן מהם (interleukin-1 גורם להאטה צמיחה השיער [3, 7].

(3) גורם אנדותלי לצמיחה כלי דם (endothelia growth factor – VEGF) — חלבון המופרshed על ידי תאים שונים בגוף, גורם להיווצרות פעילה של כלי-דם כולל נימיות הדם. VEGF מללא תפקידי השוב בהיווצרות כלי-דם angiogenesis (anagen) מפרישים אותו, וכחוצאה מכך מתפשטו גוררות. נתרור, שבשלב של צמיחה פעילה של שיער (anagen) מפרישה פיטמת העור גם VEGF בצוואר פעילה ולכון מופעים כלי-דם חדשים באזורי זיקק השערה, משתפרת הספקת דם באזורי זה ומתחילה צמיחה פעילה של שיער [3, 8-10].

(4) נירוטרופינים (neurotrophins) — חלבונים מיוחדים המופרשים על ידי תאים שונים בגוף, הגומאים לשינויים משמעותיים בהחפותות, הישרות וחולקת תפקדים של תא-עצב. כיוון שירקמת העצבים וזיקק השועה מקומות הוא אחד, הנירוטרופינים הנמצאים גם בركמת העור (ביחד מ-*neurotrophin-3* מהווים גורם חשוב בగירמת המעבר משלב *catagen* לשיער anagen [11, 12].

נשירת שיער

נשירת שיער — תופעה נפוצה זאת נגרמת על ידי סיבות רבות, ומסוגות במספר סוגים. מרכזו רק בשני סוגים של נשירת שיער,

3. Kovacs WJ & Wilson JD, Hirsutism and virilization, Part 2: cardinal manifestation and presentation of diseases. In: Harrison's Principles of Internal Medicine, Fourteenth edition, 1998, pp 292-294.
4. Paus R, Principles of hair cycle control. J Dermatol, 1998; 25: 793-802.
5. Elbing FJ, The biology of hair. Dermatol Clin, 1987; 5: 467-481.
6. Moretti G, Rampini E & Rebora A, Hormones and hair growth in man. Hautarzt, 1997; 28: 619-625.
7. Hoffmann R & Happle R, Does interleukin-1 induce hair loss? Dermatology, 1995; 191: 273-275.
8. Goldman CK, Tsai JC & Soroceanu L, Loss of vascular endothelial growth factor in human alopecia hair follicles. J Invest Dermatol, 1995; 104: 18S-20S.
9. Kozlowska U, Blume-Peytavi U, Kodelja V & al, Expression of vascular endothelial growth factor (VEGF) in various compartment of the human hair follicle. Arch Dermatol Res, 1998; 290: 661-668.
10. Soh E, Duh Q, Sohbi S & al, Vascular endothelial growth factor expression is higher in differentiated thyroid cancer than in normal or benign thyroid. J Clin Endocrinology and Metabolism, 1997; 82: 3741-3747.
11. Botchkarev VA, Welker P, Albers KM & al, A new role for neurotrophin-3: involvement in the regulation of hair follicle regression (catagen). Am J Pathol, 1998; 153: 785-799.
12. Bonni A & Greenberg M, Neurotrophin regulation of gene expression – review article. Can J Neurol Sci, 1997; 24: 272-283.
13. Llau ME, Viraben R & Montastruc JL, Drug-induced alopecia: review of literature. Therapie, 1995; 50: 145-150.
14. Tosi A, Mischiali C, Piraccini BM & al, Drug-induced hair loss and hair growth incidence, management and avoidance. Drug Saf, 1994; 10: 310-317.
15. Gollnick H, Blume U & Orfanos CE, Adverse drug reaction on hair. Z Hautkr, 1990; 65: 1228-1234.
16. Gautam M, Alopecia due to psychotropic medication. Ann Pharmacother, 1999; 33: 631-637.
17. Dorevitch A, Rosca P & Ginath Y, Lithium-associated alopecia. Harefuah, 1994; 127: 165-166.
18. McKinney PA, Finkenbine RD & DeVane CL, Alopecia and mood stabilizer therapy. Ann Clin Psychiatry, 1996; 8: 183-185.
19. Ogilvie AD, Hair loss during fluoxetine treatment. Lancet, 1993; 4: 1423.
20. Parameshwar E, Hair loss associated with fluvoxamine use. Am J Psychiatry, 1996; 153: 581-582.

פינת ההומר

נוכח החופש המופרז והמורען לנוער בארץות-הברית, סיפור בלה שיק, בכתיב פדיוטרי ביזילאיומי בזיריך את הסיפור הבא: בן אחד שאל את אביו, האם הוא, הבן, מוכחה לעשות הכל אשר מתחשק לו... .

האחרון פורסמו דיוחים על נשירת שיער כתוצאה מטיפול בתרופפת מסוג SSRI (prozac, favoxil) [19, 20]. לא דווח על נשירה שיער כתוצאה מטיפול ב-SSRI, seroxat, תרופה הנמנית גם היא עם סוג SSRI. נתרנו בדיון בסיבות המשוערות העוללות לגורום לנשירת שיער לאחר טיפול בתרופפת זו או דומות לה.

תרופפת הגורמת ל-*effluvium* מביאה לכך, שלב ה-*Anagen* הולך ופוסק ועובד מהר יותר דורך שלב ה-*catagen* [2]. קשה לשער, שקיים מוקד השפעה אחד של כל התרופות המפעיל את מגנון ההפסקה של צמיחת השיער הפעיל. קרוב לוודאי, שקיים מספר רב של סיבות הגורמות לשינויים במוחזור צמיחת השיער הרגיל, עם זאת נבייא את השערותינו בנושא זה:

(1) במקרה של נשירת שיער כתוצאה מטיפול רפואי, אין לשולב שיבושים באיזון ההורמוני בגוף העולם להיגרם על ידי טיפול רפואי. הטרופה יכולה לגרום לעלייה ברמת האנדורוגנים בגין הגורמת לנשירת שיער. יתרה מזאת, הטרופה יכולה שלא להשפיע על רמת אנדורוגנים אלא רק להגביר את רגישותם של קולטנים לאנדורוגנים הנמצאים גם בזקיק השערה. כחזהה מכך השפעת אנדורוגנים ההורמים בדם גוררת ללא צורך בעלייה בכמותם [2, 3].

(2) הטרופה יכולה להשפיע על מערכת החיסון. ולטגבר את הפרשות של ציטוקינים סגולים (Interleukin-1) העולמים לגורם להפסקת צמיחה פעילה של שיער (התפקיד העיקרי של interleukin-1 הוא השראת עלייה בחום הגוף בתהליכי דלקתיים) [3].

(3) ירידה בוואסקולריוזה של זקיק השערה גורמת לירידה בצמיחת השערה ובמהשך גם לנינונה. vascular endothelial growth factor (VEGF), מופרש באזורי זקיק השערה בצוואר Anagen. תהליכי זה מעודד ואסקולריוזה טובה של זקיק השערה וצמיחה פעילה של השערה [4, 9]. אין לשולל שהטרופה פוגעת בהפרשת VEGF, וכחזהה מכך פוחתת הוואסקולריוזה של זקיק השערה, צמיחת השיער דועכת, ושלב ה-*anagen* נפסיק [3, 10].

(4) תרופה המשפיעה על מערכת העצבים המרכזית ישירות או בעקבין יכולה לגרום לשינויים בפעולות הנירוטרופינים העולמים לגורם להפסקת שלב ה-*anagen* ומעברו לשולב ה-*telogen* וה-*catagen* בהמשך [11].

קיימים מגנונים אחרים בתהליכי הפטולוגיה של נשירת שיער בעקבות נטיילת תרופה. סקירת הספרות ספקה הסבר ממצאה telogen הווה. כפי שכבר צוין, לרשותה התרופות הגורמות ל-*effluvium* נספו חדשות. והדבר מחייב ערנות מצד המטופלים.

ביבליוגרפיה

1. Tosi A, Mischiali C, Piraccini BM & al, Drug-induced hair loss and hair growth. Incidence, management and avoidance. Drug Saf, 1994; 10: 310-317.
2. Jakubovic HR & Ackerman AB, Development, morphology, and physiology. Hair follicles. Chapter 1: structure and function of skin. In: Moschella S & Hurley H (ed). Dermatology, 1992, second edition, vol 1, pp 46-55.